Br. 10. U Zagrebu, 1. listopada 1890. Tečaj XVI.

Seoski Gospodar.

List za pouku hrvatskim seljakom u gospodarstvu.

Ovaj list izilazi prvi dan svakoga mjeseca, te mu je godišnja ciena 50 novč., koji neka se šalju odpravničtvu »Gospodarskoga lista« u Zagrebu. Svi dopisi za ovaj list imadu se dostavljati glavnomu suradniku Dragutinu Stražimiru, župniku na dolnjoj Zelini, pošta sv. Ivan Zelina.

Gospodarske radnje u mjesecu listopadu.

„Listopadom kada list ne pada,
Do godine bit će svakog gada."
Nar. rieč.

Mjesec listopad osobito mnogo brige i posla zadaje gospodaru, da za dobe sve, što još treba, pospremi prije nego zasnieži. Vrieme je obično nestalno, a dani kratki; zato treba da gospodar podvostruči sile svoje, da mu muka njegova — gotov prirod — ne propadne, te da sve, što treba, valjano u red stavi. Evo redom radnje, koje moramo ovaj mjesec obaviti.

U kući i dvorištu. Seljaci! zadnje je doba, da si kuće okrpate (omažete), sobe očistite, peći i stiene omažete i obielite, da kao uredni ljudi imate zdravo i udobno stanovanje preko zime. Okrpajte takodjer štale. Omažite svaku luknjicu na konjskih i marvinskih stajah, na kotcih i kurnjacih, da svaka domaća životinja imade dovoljno topal svoj stan. U toploj staji svako živinče bolje uspieva, zdravije je u njoj, i manje hrane troši. Hrani obilno mlade kokoši, tovi purane, kopune i guske, te ih prodavaj; race za razplod odaberi. Tari lan, mlati žito, obiraj zimsko voće; što se može sušiti, to suši, a ostalo spremi u zračne suhe komore, gdje ne pomrzava. Spremaj repu, prebiraj krumpir.

U pivnici treba da svekoliko visko posudje bude čisto kao staklo. Samo u posve čiste i zdrave lagve ima se utakati šira (mošt), te paziti na vrenje, da u dovoljno toploj pivnici odkipi; jer od toga je ovisna dobrota i zdravlje vina.

U hlievu. Za maglena i kišovita vremena krmi marhu u staji. Svakako prije nego ju iztjeraš na pašu, podaj joj nešto suhe krme založiti, da na tašte ne izlazi na mokru pašu. Od mlade vodene paše često se sad napuhava marha, zato treba opominjati pastire, da na to jako paze,

da ne bude nesreće pri blagu. Pogibeljno je takodjer tjerati bredje krave na pašu, dok ima još mraza na travi. — Prodaj što prije na odmet stavljenu i nepotrebnu marhu. Štedi odmah s početka krmom. Polaži najprije slabiju i gorju krmu, pak slamu, da najpićnija krma ostane za cièu zimu i proljeće.

U voćnjaku oberi voće, što ga još imaš na drveću. Osnuj i priredi voćna sjemeništa, to jest gredice, u koje ćeš sijati voćno sjeme te odgojivati divljake za ciepljenje. Gnoji i okapaj plodonosne voćke, a nevaljale i usahle izkapaj. Presadjuj dorasle pitome voćke iz ciepilnjakah u voćnjak, duž puteva i oko kuće. Da ti zeci ne oglodju mladih voćaka, obloži ih trnjem ili omotaj ritkom, ili omaži židkim blatom, načinjenim od nešto krvi, maršećeg lajna, ilovice i vapnene vode. U cjepilnjake se presadjuju divljake trešnjeve, višnjeve i šljivove od oslastica ili okrugljica za pitomljenje.

Starije voćke marljivo snaži, te oštrom kefom tari š njih lišaje i mahovinu. Suho granje odpili, ranu izgladi, te ju omaži. Gdje si izkopao usahle i nevaljale voćke, tamo ostavi jame preko zime; pripravi si plodnu zemlju, pak u proljeću posadi u nje druge vrsti voćke, a ne iste vrsti. Svaka vrst drveta potrebuje stanovitu hranu u tlu, ali svaka drugu. Sadiš li jabuku za jabukom, ili šljivu za šljivom, hirit će mlad nasad, jer i drvo treba promjenu. Treba mienjati nasad, kao što se mienja žito, te ne sije pšenica za pšenicom. I tu dakle treba mienjati, kao kod usjeva žita. Jesen je u ostalom najsgodnije vrieme za presadjivanje voćaka; nu pamti ono staro gospodarsko pravilo: da nije varno voćke iz bujna, plodna tla presadjivati u mlieno, slabo tlo, nu protivno se činiti može dobrim uspjehom.

U vrtu izkapaj merlin (mrkvu), peršin, celer i hren, te spremi za zimu. Sadi zimsku salatu. Gnoji i prekapaj gredice, te gamad (vujed) koliko samo možeš tamani.

U polju. Sa kupusišta spremaj kupus (zelje), te ga čista ugazi u kace. Sa repišta spremaj razne vrsti: repu okrugljicu, burak i tako zvani turnips, i kranjsku repu te položi u trapi. Dokanča se što prije moguće sjetva ozimine. Praše se strništa za jari usjev. Izvaža se gnoj te podorava. Vrlo je koristno, da što dublje oreš te mekotu ostaviš na debeloj brazdi preko zime, da ju smrzavica razmrvi i oplodi. Zato treba, da oreš ne samo običnim plugom, nego i podrivačem.

Na livade napuštaj mutnu vodu, te natapaj. Mahovinom obrasle livade treba oštrom drljačom što jače dražiti, pa je posipati pepelom i vapnom, ili kaličnimi (draslovitimi) soli. Ovaj je mjesec najsgodnije vrieme, da se priredi zemljište za nove livade, tko je hoće načiniti.

U vinogradu. Berba je u tečaju, te se marljivo nastavlja, dok se ne dovrši. Beri samo podpuno zrelo grozdje, i ako počima gnjiti, a ti podbiraj što je gnjilo, ostalo ostavi dok dozrieli. Beri na pose crninu, na-

pose biele vrsti. Od jedne vrsti grozdja vino je najbolje. Kasne vrsti beri poslje Terezinja, navlastito zeleniku, graševinu i traminca. Da dobiješ fina mirisava vina, treba da ti izvrstna vrst 1—2 dana kipe na žmetkih (kuku). Pazi na vrenje, osobito na podpunu čistoću. Budi oprezan i čuvaran, da sve na korist obrneš.

Od tropa pravi tako zvani čigir. Od tropa može se načiniti vrlo pitko vino za domaću porabu. Vinogradari prave svagdje od tropa čigir za domaći napitak, a čisto vino imadu za prodaju, zašto nebi i mi tako radili? Od tropa možeš takodjer načiniti dobar ocat, ili peći rakiju komovicu (tropicu). Ili nagazi trop u badnje blagu za hranu.

Dobro će ti doći takodjer, da praviš od voća vino, tako zvanu jabučnjaču ili kruškovnjaču. U pomanjkanju vina vrlo će ti dobro doći težakom za napitak.

U pčelinjaku. Zakloni košnice da ne zamoknu. Leto na košnicah suzi, te brani pčele od tudjica i ostalih pogibelji. (Ako su ptice i gušteri tusti, bojmo se ljute zime.“ P. gatnja.)

Ne možemo gospodarstvom napried.

I.

Tuži se ovaj, tuži se onaj, tuže se svi poprieko: gospodarstvo se ne izplaća, ne možemo napried. Porezi i razne pristojbe bivaju sve veći, težačka nadnica se povećava, razne kućne potrebe rastu, služinčad od dana do dana sve to skuplja. To su naše gospodarske jadikovke! Težke su to tužbe, ali istinite. Jer imade li čovjek gospodar i svakdanjega krušca, ne može do potrebna novca doći, a ne ima li toga, uzalud sve, doć će ti gospodarstvo, tvoj posjed na bubanj. Nije ni čudo, jer, akoprem se tajiti ne može, da se zemljišta bolje obradjuju, nego prije, da se više sije, nego prije, da se bolje i obilnije žetve postizavaju, to se ipak do novca ne može doći, jer se priradjene žitarice tako unovčiti ne mogu, da se izplati trošak radnje, i da se sve potrebe uzmognu namiriti. Po čem propadaju redom, sve po malo redom srednja gospodarstva, gdje se mora raditi plaćenom družinom i težaci. A tomu je uzrok, što se sila božja razna žita dovaža na tržišta iz Ruske, Amerike, Australije, Indije i Podunavlja, te pobija se ciena kod nas svim poljskim proizvodom, jer se onuda u onih zemljah na vrlo plodnom tlu manjim troškom radi, pa se radi većinom strojevi, te malo skupih ručnih težaka troši. — I naš seoski gospodar, ma si priradio sve sám svojima rukama, ma koli marljivo i dobro obradjujuć zemljišta, da se obskrbi svagdanjim kruščem, ne može ipak do novca doći, da što proda.

Prije kojih desetak godina išlo je nekako još u vinorodnih predjelih, dok su vinogradi još zdravi i plodni bili. Ali kako je zaraza trsne uši i

vinska medljika stala harati vinograde, sve to manji prirod bivati, pa još k tomu na nesreću našu magjarski židovi poplavili našu Hrvatsku svakakvim vinom najniže ciene, te je vrlo nizko spala ciena našim vinam, pače jedva se dadu i prodati. Tako ti sada u blagoslovljenih jednoč naših vinskih okolicah gorje stojimo, nego li poljodjelci u ravnicah. Nije tome uzrok nemarnost, ne, radi se marljivo, obradjuje se vinograd, obradjuje se svaki komadičak zemljišta što bolje. Pa ipak seoski naš gospodar ne može do novca doći, jedva kadšto koji novčić smogne za sol, jer ne ima što prodati, a ručnim djelom ništa zaslužiti ne može, jer se i svaki veći posjednik stišće, da što manje troši na težake.

Pitaš me, kada je tako, pače i gore, nego što si opisao, što treba da radimo, i kako treba da gospodarimo, da se zlu obranimo i po mogućnosti bar životarimo?

Na to pitanje pazi, što ću ti evo kazati. U tih težkih naših okolnostih života, treba nam u svemu temeljita preokreta, hoćemo li si spasiti život. Vjeruj mi, pomoći nam ne će nitko. Preokret taj počnimo provadjati ponajprije u kućanstvu. Počnimo tako rekuć od svoje osobe. Da to imaš vazda na pameti i pred očima napiši na vrata iz vana i iz nutra velikimi slovi: plati državni porez I. obrok do 15. veljače (recimo 25 for. koliko ti već dodje razpisano na prvu četvrt godine); II. obrok do 15. svibnja; III. obrok do 15. kolovoza; IV. obrok do 15. studenoga. — Ovaj napis neka ti bude vazda pred očima kao oštar mač viseći ti nad glavom, koji ti može svaki čas prosjeći vratne žile, te život ti prekinuti. Jer znaj, ne izpuniš li dužnosti porezne — eto ti nesmiljene ovrhe. Napiši si takodjer uz to na vrata rokove, kada moraš kakve prireze ili druge daće plaćati.

Na to preokreni sav stari raztrošni red u kućanstvu, to jest, stari način življenja, te uvedi novi red, novi način življenja prema imućtvu tvome i dohodku. Počmi od sebe, od tvoje osobe i tvoje žene. Pamti, da ne moraš sve imati, što ima imućniji od tebe. Ništa ne kupuj na vjeru, jer: dug je zao drug; ne kupuj nikada za se ni za ženu, što nije skroz potrebno, jer: tko kupuje nepotrebna, prodavat će potrebna. Ne kupuj rubine, ma koli jeftina bila, već se odievaj domaćom rubinom. Sveto pismo starog zakona veli, dobra žena priugotavlja mužu košulje. Žena neka ti si ne kupuje svakakve rubce, pregače i haljine i čerape, odievajte se oba liepim čistim hrvatskim ruhom. Treba li čarapa, neka ih žena iz dobrog domaćeg konca naplete, pa će se prištedit dosta novca, te po vašem primjeru povadjati se i vaša djetca i družina. Bez potrebe ne polazi sajmove, moraš li ići ma kamo, ponesi sobom nešto hrane, da ne zalaziš u krčme, da ne pušiš duhana i cigare, da tako ne izdaješ gotova novca, što se toli težko stiče. Kada ćeš ovako kao gazda sám dobar primjer štednje dati družini, lako ćeš u svem kućanstvu uvesti što moguće veću štednju. Hrani se priprostom hranom, ali valjano i tečno

pripravljenom. Svaka je hrana dobra, kada je valjano pripravljeno. Različito sočivo dobro kuhano, mlieko, sir od domaćih krava, jaja, žganci, kukuruzna cicvara, hrvatski mlinci o svetku, jeste težačka hrana. Što kuća privriedi, što smogne, to troši štedno od dana na dan. Onda si možeš uštiti o većih godovih i po koju pečenu gusku, racu, pile ili purana, nu samo od domaće priskrbe, da ne trošiš na rižu, na krupice (griz) i tako dalje. Pravilo ti budi, da ne trošiš na ništo u kući za hranu ili koju drugu stvar, osim na sol, što ti je treba, i za posvjet. Svu hranu mora čovjek privriedom u kući smoći, svu rubinu u kući priugotoviti, sve potrebno drveno orudje načiniti, da se od svega toga ništa ne kupuje, nego da se samo kupuje što se ne može doma načiniti, a bez česa čovjek ne može biti, kao što su opanci, čizme, zimske hlače, surina, razno željezno orudelje i kuhinska posuda. — Da se kučanstvo tako štedljivo uredi, treba prema tomu i poljsko gospodarstvo preurediti i voditi. O tome u drugom članku.

Ušiva i grinjava telad.

Ušive teladi, žalibože dosta imade, isto tako i grinjave, na sramotu gospodaru. A koli je lako takova telad očistiti tih nametnica, da je mara i pazke. Evo tomu opet posve jeftina domaćeg sredstva ili načina. Kad kuhaš krumpir, te ociediš vodu sa krumpira, ne baci je van, već tom vodom, kada ohladi, operi ušivu ili grinjavu telad, pak će se iza prvog pranja riešiti tog gada, koji se zove nametnica, te sišu krv teletu. A da se možbit od zaostalih jaja neizlegu opet uši, operi još jedan put takvom krumpirovom vodom, pak ćeš sve uši utamaniti, pače i sve druge nametnice, koje uzrokuju grinju i lišaje. — Voda krumpirova djeluje poput otrova, te ubija zareznike (živu gamad), jer sadržaje u sebi solanina. S toga bi se moglo po svoj prilici njom tamaniti takodjer uši na bilju i drveću.

Zdravstvo.

Čuvstvena čovjeka na ladanju srdce zebe i trne od žalosti, kada vidi koliko ljudi u najboljoj dobi pomire od raznih bolesti, s nedostatka liječničke pomoći, koje bi se mogle domaćimi stvari (sredstvi) izliečiti, kao što je: griža (srdobolja), razne vanjske upale, nazeba, groznica i t. d. Za to ću evo posve izkušane neke ljekovite stvari domaće navesti proti nekim bolestim.

1. Griža iliti srdobolja. Od te bolesti puno je ove godine pomrlo djetce i odraslih ljudi. A ima dosta kućnih stvari, kojimi se dade

ta bolest brzo i uspješno izliečiti, navlastito rabi li se odmah u prvom početku. Najuspješniji je ovaj domaći liek: uzmi četvrt litre zimske raži, sprži je u tiganju na vatri kao kafu, — pazeć da se ne prepeće. Prženu raž samelji na kavinskom mlincu, ili stuci u mužaru na prah. Od toga praha uzmi za dvie žlice te ukuhaj u četvrt litre vode, po prilici, poput kafe, da se nekoliko časaka (minuta) prokuha. Od tog uvarka jošte posve topla, popij polako pol kavinske šalice ili pol čaše skupa sa talogom. Ne prestane li od prvoga uzimanja, onda uzmi nakon ½ 2 (pól druge) ure, jošte toliko, ali posve vruću tu kafu od raži, pa lezi i topli si trbuh.

Poslje drugog uzimanja većim dielom prestane proliev, ako ne, onda uzmi po i treći i po četvrti put svagda nakon 2 sata, te mora prestati. Ako li te jako mori žedja, ne pij vode, već od istog uvarka nešto hladnije po ½ čašice. Tko ne može podnieti, da pije vruću tu raženu kafu, neka pije ponešto hladniju — Uz taj liek, ne smie se nikakav drugi liek uzimati, ni vina nit ikakva druga žestoka pila piti. Držiš li se, uzimajuć taj liek, toplo u postelji (krevetu), to ćeš posve ozdraviti ako ne odmah nakon prvog uzimanja, sigurno nakon 2 ili 3 uzimanja, jer taj liek je neizmjerno uspješan za grižu odstraniti i izliečiti.

2. Imadeš li suhih oškuruša, za šaku prokuhaj je u vodi, pij od topla uvarka po malenu čašu i pojedi po koji dobro skuhani oškuruš, ozdraviti ćeš od griže sigurno najkašnje poslje drugog ili trećeg uzimanja prokuhanih oškuruša, i taj liek se dosta tečno pije. Ovim liekom je neki župnik hrvatski bezbrojnih grižavih ljudi i djetce u svojoj župi izliečio.

3. Jošte jedan domaći liek. Stuci na fino drobne jačmenove kašice (što dobiješ u štacunu), prosij na gusto sito, od prosijana brašna uzmi za žlicu ili za dvie žlice na čašu te dobro promiešaj u istom od krave izmuzenu mlieku, te onako jošte toplo podaj bolestniku od griže piti. Većim dielom poslje 2—3 uzimanja prestaje bolest. Taj liek prija osobito djetci. Liek prokušan je, da je posve uspješan.

Evo dosta tih domaćih ljekova, koji ništa ne stoje, pa ne treba čovjeku da od griže iliti srdobolje umre, navlastito preporučam prženu raž, od nje se ista kolera u zametku može izliečiti. O tome sam se osvjedočio rabeć taj liek u Podravini za kolere g. 1849. u zimi. Samo ne treba da se čovjek zapusti, i tješi mišlju, ta prestat će, bit će bolje, — ti se odmah lieči.

Kocen od buča proti griži telića.

Piše neki g. V. G. u gospodarskih novinah „Oekonomu“ sljedeće: Ima tomu deset godina što mi rabi kocen od buča (tikvanja) za liek proti grižavosti teladi, to je toli uspješan, toli jednostavan liek, a svagdje ga ima, da vriedi, da ga svaki gospodar znade. Pri porabi lieka, niti je

treba mienjati hranu teletu, ni materi kravi krmu, samo kad je krma zdrava.

U jeseni odkine se kocen (držak) od posve zdravih buča. Koceni se nanižu na otanki konopac (špagu) ili na jaki konac, te povješaju na suho zračno mjesto, da posve prosuše. Kada je treba lieka, uzme se po koji suhi kocen, očisti se četkom (kefom) od prašine, te se u prah sriblje na ribežu (na kakovu se riblje hren). Od toga praha uzme se puna kavinska žlica za tele do 3 tjedna staro, a za starije veća žlica vrhom, pa se u mlieku prokuha, te teletu dade ili mu se ulije u gubicu. Tele rado prima taj liek, nebi li prva davka hasnila, za 3 sata podaj mu povećanu davku isto tako prokuhanu u mlieku. To ti je siguran liek. Ne samo za grižavu telad, nego za svaku životinju, kada na koju griža navali. Dapače taj liek valja i za čovjeka, nikada ne škodi, može se bez ikakova straha i posve nježnoj djetci dati po malu kavinsku žličicu. Ja sam — veli — izkusio, da se ovim prahom namah izliečilo najjači proliev i žestoki griz (madrun). Odrasli ljudi mogu jednu običnu žlicu od toga praha kocenova pomješano u mlieku, kafi vinu ili droždjenki uzeti. Ja sam tvrdo uvjeren, da taj liek pomaže i od kolere, kada napane na čovjeka. — Isti gospodin izkustvom poučen, kaže, da nije moguće, da taj liek nebi pomogao i kod najžešćeg proljeva kada se uzme i po treći put, poveća li se ponešto svaki put davka (porcija). — Ovako evo koristi nam buča za hranu, a njezin kocen za izvrstan liek. — Tko to čita, kaži drugomu, kaži svakomu, da si svaki uzmogne spremiti kocene (držke) od buča, da je ima pripravne u bolesti.

Članovi

koji su uplatili prinos i to u gospodarskoj podružnici.

Brlog. Za god. 1886.: Branković Mile i Dubravčić Pavel.
Za god. 1887.: Žakula Uroš, Karleuša Špiro i Kajfeš Petar.
Za god. 1888.: Ogrizović Mijo, Varda Mileta, Grčević Jure i Žakula Uroš.
Za god. 1889.: Orlić Šime, Bilović Tomo, Banić Jure, Kranjčević Miko, Mileusnić Rafael, Žakula Vujo, Ljubobratić Rade, Vukadinović Ižo, Kajfeš Mato, Nečak Ilija, Katalinić Mijat, Dubravčić Mijo, Budisavljević Nikola, Nikšić Petar.
Za god. 1890.: Biondić Pero, Krleuša Gjuro, Kajfeš Mato, Vržić Jurica, Rapaić Juraj, Puhalo Gjuro, Pavelić Pavo i Žagar Juraj.

Glina. Za god. 1889.: Galian Stevo, Podnar Blaž, Maškalan Anton, Arnold Ante, Žugaj Janko, Štrk Mijo, Jelovac Nikola, Badrić Ilija, Božurić Andro, Dukić Vid, Sukač Pero, Korkut Vaso, Crnković Ivan i Šimun, Vuksan Mirko, Madžarac Petar, Tomičić Mate, Mihalić Marko, Babić Ivan, Balen Stevo, Jakšić Stanko, Stipetić Franjo, Babić Pajo, Demerac Stevo, Perok Mato, Žugaj Joso, Mraković Gjuro, Zorić Prokop, Harambašić Ivan, Klaić Vasilj, Kaurić Miko, Žinić Stevo, Drakulić Janko, Milatović Jovan, Franić Tomo, Rom Luka, Vlašić Andria, Crnković Anton, Kežman Gjuro, Cavrić Ivan, Petrović Ilija, Mrkobrad Andro, Ljubičić Gjuro, Mikšić Marko, Vukčević Joso, Šoštarić Ferdo, Idžaković Ante, Mazalović Luka, Valentić Mile, Šubarić Gjuro, Jurjević Ante, Crnković Janko, Kežman Josip, Jambrešić Joso, Lerhinger Ivan i Jambrešić Josip.

Za god. 1890.: Batušić Joso, Bielić Niko, Bručić Stjepan, Cvrtko Andrija, Dikšić Mato, Falica Vid, Juran Stjepan, Pin Ignjat, Opačić Vaso, Vidaković Stipe, Kihalić Petar i Stjepan, Milatović Ivan, Nišević Simo, Podnar Blaž, Peraković Tomo, Pavušek Šime, Rukavina Šimon, Novosel Tomo, Sučec Ferdo, Šubara Pavao i Gjuro, Vlašić Andria, Velebit Ana, Žinić Andre, Podnar Luka, Davidović Ivan, Dodaš Mićo, Ivanić Stjepan, Ivatović Stojan, Lazić Lazo, Lamza Luka, Mrgjenović Luka, Majstorović Ivan, Mladjenović zadruga, Miletić Jovan, Tomičić Pilip, Kvakić Ivan i Nikola, Koštić Vujo, Vilić Pajo, Demić Adam, Tintor Jovan, Mihelić Joso i Andre, Čučković Pavao, Mraković Ilija, Martinović Stojan, Jovičić Jovo, Sužnjević Luka, Badrić Nikola, Vujatović Damjan, Balen Stevo, Cestarić zadruga, Vanjković Ivan, Babić Ivo, Kolman Joso, Tilković Andrija, Kožuh Blaž, Galian Stevo, Golij Oskar, Bogović Tomo, Lojan Joso, Lončarević Niko, Mioković Mato, Vučić Pavao, Galian Simo, Ožanić Joso, Relić Pavao, Vorkapić Nikola, Malinac Šimon, Ceković Imbro, Miljević Jovan, Ferderber Marko, Lukač Pero, Komazec Jovan i Demerac Josip.

Nova Gradiška. Za god. 1890.: Petar Kovačević.

Slunj. Za god. 1888., 1889. i 1890.: Kapelj Mijo i Vein Marko.

Za god. 1889. i 1890.: Ribar Pajo.

Za god. 1890.: Brković Mile, Deanović Nikola, Katić Tomo, Keser Joso, Kusić Mile, Matijević Pavo, Mirić Dane, Paulić Pavo, Popović Nikola, Salopek Andro, Sišulj Ante i Vuković Juriša.

Izkaz uplate prinosa članova za I. razred nalazi se u „Gosp. listu".

Poziv.

Gospodarska podružnica u Vel. Kopanici držati će svoju redovitu jesensku skupštinu dne 23. listopada 1890. u prostorijah pučke škole. Početak točno u ½10 sati.

Dnevni red:

1. Čitanje i ovjerovljenje zapisnika prošle glavne skupštine.
2. Izbor i konštituiranje posebnog izložbenog odbora.
3. Izbor jednog člana u upravni odbor.
4. Proračun za godinu 1891.
5. Predlozi članova.
6. Sakuplanje članarine.

Uljudno se umoljava, da gospoda članovi u što većem broju skupštini prisustvovati izvole.

Gospodarska podružnica
u Vel. Kopanici, 12. rujna 1890.

Al. Tomić, predsj. A. Vidaković, tajnik.

Prijavnice za jubilarnu gospodarsko-šumarsku izložbu mogu se **bezplatno** dobiti kod eksekutivnog izložbenog odbora u pisarni hrv.-slav. gospodarskog družtva u Zagrebu.

Izdaje hrv.-slav. gospod. družtvo. Uredjuje u ime upravlj. odbora gospodarskoga družtva **Fran Kuralt. Tiska Dragutin Albrecht.**